

દિરેક સખી ખુદાતઆલાનો હોસ્ત છે.

સખી નર હાતમ.

છપાવી પ્રસિદ્ધતા. મોહમદ ખુલ્લ નકગબ દી,

એડીટર—નુરે મસ્લામ

મુદ્રગાલી પેળા—અમદાવાદ.

નંબર ૧૪૪૩ દિવસી

આટલી પહેલી

પ્રતિ ૧૦૦

મનહર મોહી ન ગ્રેમમા મોલીલાલ મણુપનગમે કા. મુ

પાનકાર નાકા—અમદાવાદ.

સીમાલ મો. પંચ. કા.

સખી નર હાતમ

હાતમ અને સખાવતના નામે સાથે આવે છે હાતમનું નામ જાણી સહીત્વનો એક ભાગ થઇ ગયો છે મસ્લામ અને મુસલમાને પગલુ ઢલ મરકુક નથી બન્યું આ સખી નરનું નામ એરીઅલ્લગભગ તમામ કવમે અદબ અને મન સાથે લે છે લેકીન હા અરબનો એક સખી નર હતો એ કિપગત ધણા થોડાઓ તેના સ' ધમા કેમ વધુ જાણે છે ' હાતમતાઇ ' નો કીન્મો ખજાન્મા એ છે અને હીદની અનેક ભાષાઓમા તેના તર્જુમા થઇ ગયા આ એરીમા કાગસીમા, ગુજગતીમા, હીદીમા અને ઉરદુમા તો આ હીદ લખનારે તે જોયા છે. આ વધુ નથી પણ એક કદ્દીત વ્યા લખનાર હાતમની સખાવત અને તેની મહાદુરીના અજીઓ ગ અને વીચીત્ર કીન્સાઓ લખ્યા છે પણ તે વાચીને વાચનાગ્ના દાસ જે ગુચવાડા દિપત્ર થાય છે તે એ છે કે, તમજ પડતી નથી, હાતમને ઈન્સાન કહે કે, ફરી સ્તો '

હાતમ આ હાગત (સ અ વ) ના થોડાજ વગસ પહેલા એટલેજ હાલતના જમાનામા "તર્થ" નામી કબીલાનો એક માનવત અને પ્રસીધ્ધ સદાગ હતો જેણે પોતાની સખાવત અને મહાદુરીના સખમે તમામ અરમમા નામના મેળવી હતી, તેનું ધર કોઇપણ વખતે પરીણા વગરનું રહેતું હતું નહી તે પોતાના કુટુંબનો સદાગ હતો અગ્ન મદદુઓમા બખીલી કરતા કોઈ અથબ વધારે ગણાતી હતી નહી અને દરેક શખ્સને પોતાની શરાફતનો પુરાવો સખાવત માન્કને આપવો પડતો હતો. હાતમમા આ કમાલ તેની ઉન્નતીના નીખરે

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૧૮૩૨ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨૧૨૧ ૧૨ ૨૧૮૩

વિષય ૬-૨

પહોંચી ગઈ હતી એટલે સંખ્યાવનમા તમામ અન્યસ્તાનમા ફોઈ
 /૬ નેનો હરીક હનો નહી

પરોણાગનમા પાછીપાની કરનાગઓ અને પોતાના પગેણાઓ
 થે જેઓ સારી સલુક નહી કરતા, તેઓ મદનામ થઈ જતા હતા
 - અગમમા ચાર જાણીતા કબુસ હતા હનીયા, અગત, અમુલ અસવદ,
 અને ખાલીદ ખીન સફવાન. આ શોકોના બદનામ થવાનો માત્ર એકજ
 સમય હતો. કે, યાનો તેઓએ પોતાના પગેણાઓ નાથે સાગી સલુક
 કરી નહી. અથવા તેમની પરોણાગન બગાડ કરી નહી

હતીયાના સમયમા એવુ કહેવાય છે કે, એક દીન તે પોતાના
 ગવાઝા ઉપર એકો હતો તેના હાથમા એક લાઢડી હતી એટલામા
 એક અબ્બાઓ શખસ આવી લાગ્યો અને પોયો કે “ હુ તમારો
 મોણે થવા માગુ છુ

‘ ત્યાં ” હતીયાએ લાઢડી તરફ ઇંસારો કરી કહ્યું. તમાની
 એનાથી ખમર લેનારો

અરકત એ માટે મદનામ થયો કે, તે પોતાના પરોણાઓની
 નામ કથો કરતો હતો એક દીવસ તેને ત્યા ફેટલાક પરોણાઓ
 એ આવીને ઊતાગ લીધો, તેણે તેઓને પારેક ખાવા આપી અને જ્યારે
 તેઓ ચાલી ગયા તો પોતાના મીત્રો આગળ અરકતે વાત કરી કે
 “ કમખખત અવા ખાકે હવે, પારેક ગોટલાઓ સુધા ખાઈ ગયા ”

અમુલ અસવદ હઝરત પયગમ્બર (સ અ વ) ના સહાધી
 ઓમાથી હતા અને હઝરતઅલી (રદ૦) ના શાગીરદ હતા
 તેઓ એજ માટે બદનામ થઈ ગયા, કે એક દીન તેઓએ ફરીશને એક
 ખારેક આપીને કહ્યું કે, “અલ્લાહ તમને જન્નતમા પશુ એજ આપે”,
 તેઓ અકસર કહેતા સબળતા કે “ અગર અમે મોહનાગને આપ્યા
 કર્યો તો તેઓના જેવાજ ખગાય હાથે થઈ જઈએ

ખાલીદર્ખીન સદ્વાન ખીલા ફતના ઝમાનામા આગેવાન શ્રીમત અને શાન્ત્યના ઓધેદારોમાથી હતા પણ વણજ બખીલ હતા, જ્યારે પણ તેમના હાથમા કોઇ માનાનો સીકકો આવતો તો તેઓ તેને જોઈને કહે તે કે, ‘ તુ કયા સુધી એમજ ગમડા ડગે હુ તુને કેદ કર્ગને ગખીશ’ અને પછી તેને પેટીમા નાખી તાળુ મારી દેતા એક વખત કોઈએ તેમને પુછ્યુ કે, ‘ તમાગ પાન તો ખરાનો ભેગો છે અને વસી દ્વલત છે પછી તમે અગ્ય કેમ કરતા નથી

‘ હા ” તેઓ જવાબ આપતા ‘ મારી પામે મોટી દ્વલત છે કાળ તેન કરના મોટા છે ”

હવ હાતમબાઈએ એ હાલત હતી કે, તેણે કરી રોહની પાન ધરોણાગત કરનામા પાછી પ ની કરી નહી અને કરી પણ કાઢપણ માગનારને પાછો કર્યા નહી ઇચ્છે આ ગખી તેના વગ્નાતમા લાભે ને હાતમ કર્યા હતો મળી હતો, જેવા સગસ તેના કાએ હતા તેવીજ ખુશ્લા દીલતી તેની મમાયત પણ હતી ને કહતો હતો તેજ કર્ગને હતો લગ્નદિઆમા હમેશા તે જય મેળવીનેજ મયદ નથી મહાન આવતો હતો ને એક કતેહમદ મીપાહી હતો તે એક ખુશ્લા દીનથી આપનાર હતો તે મુઠાળલામા મચ્વી આગળ વધી જતો હતો કોઈની ઉપજ ન્યારે તે જીત મેળવતો તો હમેશા તેને છોડી દેતો તમામ અગ્ય રખીલાએ ગજબ માનમા વસી ખયગત અને મેહમાનદારી કરતા હતા હાતમ રૈજ્ઞ દશ ઉંટની દુરમાની કર્ગને હતો ફર દુરથી પગેણાઓ આવી તેના તાળુની આસપાસ ભેગા થતા મળતા હતા

શીયાળાની મોસમમા જ્યારે સખત ઠંડી પડવા લાગતી તો તે પોતાના ગુલામોને જગોજગ આખ સળગાવવાનો હુકમ કરતો હતો જેવી બુલના મટકયા લોકો આવીને આશરો લે, તેનો કાયરો હતો કે દરેક વીજ તે આપી દેતો, કકત પોતાનો ઘોડા અને હવીયા

પોતાની પાસે રહેવા દેતો, પણ આ સામાજિક પણ સંખ્યાતી જુનાની સંખ્યાએ તેનાથી લેવાઈ નહીં, અને પોતાનો ચોટો પણ તેણે કુન્થાન કરી દીધો,

હીની બાઈઓ કદાચ હવે કહુંશી કે, 'પોડા' નખાવતમા આખી દેવો એ કઈ મોટી વાત હતી નહીં, જે માટે હાતમના એટલા બધા વખાણ કરવામા આવે ? પણ અગ્નોના સંબંધમા આ વાત યાદ ગણવા જેવી છે કે, તેઓ કુન્થામા પોડાને પોતાની સંકેતી વધારે કીમતી બધેકે અમુક મતા તરીકે લખે છે, એક અગ્નિ પોતાના જાન પગી સંકેતી વધારે કીમતી હતું સમજે છે, અગ્નિ દરેક વસ્તુ લુટાવી દેશે, ગુમાની દેશે જગ્યા કરી દેશે પણ તે પોતાના ઘોડાથી છુટો પડી શકેનો નથી હા, નો, લખવાની મનલખ એ છે કે હાતમ એવો નો સખી હતો કે અગર ઈશ્વારનો મુગ્ય પ્રકાશવાના એક એ સંધકા અગાઉ કુન્થાની વ્યવસ્થામા પ્રકાશતે તો અગ્નો તેને 'નખાવતનો દેવતા' માની લેતે એમા કોઈ પણ પ્રકાશનો શંક છેજ નહીં,

પોડા આખી દેવાનો બનાવ હાતમની સ્ત્રી જીનતે અધરાએ વચ્ચે છે તેના કહેવા મુજબ 'હાતમની સંખ્યાતનો અમરદારીક દાખલો તે જમાનામા ગળુ કર્યો કે અગમગ્તાનમા સખત દુડાળ પડ્યો, ખાનદાન રાખાઓ લુગડા સુધ્યા વેચીને ખાઈ ગયા ખુદા માગ ધરમા હાલત એ હતી કે કંઈ ખાવા માટે હતું નહીં અને અમે બધા લુપ્ત હતા, જુખને લીધે અમને ઉધ પણ આવતી હતી નહીં મારો ખેટો અઠી અને ખેટી સંકેતના જુખને લીધે ગડી ગડી ખેતાલ થઈ ગયા હતા આખરે બને ગડી ગડીને મુઠા ગયા, આ વખતે હાતમ અહીં તહીની દીલગરુ વાતો કરવા લાગ્યો કે જે સાંભળી હુ જુખની તકલીફ જુલી જાઉં અને મને કંઈ સંધોગે મળે અથવા ઉંચ આવી જાય આ વખતે મને હાતમની ધણીજ દયા આવી ગઈ હતી તેની હાલત જુખને લીધે ધણી નાજુક થઈ ગઈ હતી એટલામા તેની

નજર આગણા તરફ ઉડી તેને ક્રોધ આવતું દેખાયું આસ્તેથી ઉડીને તે બહાર નીકળ્યો ત્યાં જઈને જુએ છે તો તેને એક બુએ મળી સ્ત્રી દેખાઈ હાતમને જોતાજ તે પોકારી ઉડી કે “ હાતમ ’ મારા બચ્ચાઓ કકલી કકલીને રડી ગયા છે અને કુતરાઓની માફક ગોર કરે છે ખાવા કંઈ નથી ”

‘ વાર્ હાતમે તેની કાંકલુદી સાબળતાજ જવાળા આપ્યા તમાગ બચ્ચાઓને અહીં લઈ આવો હુ તેમને ખાવાનું આપીશ ’

આ સાબળાને પેલી સ્ત્રીતો પોતાના બચ્ચાઓને લેવા ચાલી ગઈ અને હાતમ અંદર આવ્યો એટલે મેં માયુ ઉચક્યું અને અ ખોમા આસુ લાવીને કહ્યું હાતમ ! તમે આ બચ્ચાઓને ડયાવી ખવાડશો ? ખુદ તમાગ બચ્ચાઓ જુએ મરે છે અને તેમની ખુડી હાલત છે ” હવે તો અસ્થાઈના નમ છે ’ હાતમ પોકારી ઉડ્યો

‘ હુ તેમને જરૂરજ ખવાડીશ અને તમને પણ ખાવા મળશે આ કહીને તે છગી લઈ આવ્યો અને પોતાના જાન કરતા નહાલા ઘોડાને ઝમેલ કની નાખ્યો અને આગ સળગાવીજ રહ્યો હતો કે પેલી સ્ત્રી બચ્ચાઓને લઈને આની પહોંચી તરતજ હાતમે છગી તેના હાથમા આપી કે, આ લેઓ કાપો, જુ જો તમે ખાવો અને બચ્ચાઓને ખવડાવો ’ ”

જ્યારે તેઓ પેટ ભરીને ખાઈ ચુક્યા તો હાતમની સામે પણ પોતાના બચ્ચાઓને જગાવા જોગત ખવાડ્યું અને પોતે પણ ખાધું આ જોઈને હાતમ કહેવા લાગ્યો કે “ ધૂણી શરમતી વાત, છે અમે તો પેટ ભરી લઈએ. અને અમારા કપીલાવાળાઓ જુખમરો વેડે એટલું કહી, તે કુકુળના એકાએક ત્યાં પામે ગયો અને સત્રજાને ઉઘમાથી ઉઠાવીને પોતાના તખ્તમા લઈ આવ્યો સઘળાઓ આવીને માસની ઉપર તુડી પડ્યા. આ વખતે હાતમ ચાદર લપેટીને એક ખુણામા બેસી ગયો મવાડે હાડકા અને ખરીઓ સીવ ય કંઈ પણ

આફી રહ્યુ નહી. હાતમે આ માસમાવી એક દુકડોએ લીધો નહીતો
જો કે તે બધા કળા તે વધારે બુધ્ધો હતો ”

આ તો થોડો કાપી નાખવાની વાત હતી, પણ પોતાના ગળે
અને તે પણ શતરૂને આપી દેવામા હતમે જે દીલ દેખાડ્યુ તેનું
વર્ણન અમારા વાચનાગએ દીલચાપીવી વાચશે બનાવ એવો મન્યો
કે, કોઇ કબીલાવાળાઓ હાતમના કબીલાથી ચઢાઈ ડગીલડવા આવ્યા
હાતમે તગતજ પોતાના કુટુંબવાલાઓને ભેગા કરી તેઓથી વાવાની
તકવાઈ કરી, પોતે બાવો હાથમા લઇ લગકગની વચે જઈને ઉભા
ઢી ગયો હાતમના કબીલાવાળાઓએ શતરૂને રીકડા આપી તેઓના
પુક પકડી આવી હાલતમા દુશમનોના સગદારે હાતમથી તેનો બાવો
માગ્યો હાતમે તેની આ માગણીનો તગતજ ગ્રીકાર કર્યો અને પોતાનો
બાલો તેને આપી દીધો અને પોતે ધર તજ પાછો કર્યો

“ બજા આ તમે કયું ચુ ? ” હાતમના કબીલાઓએ તેનાથી
અજમ થઈને સવાવ કર્યો ‘ તમે તમારો બાલો દુશમનોના સગદારને
કેમ આપી દીધો અગર તે તમારીજ ઉપર પક્કી પાને તો તમારા
જીવવાની શી ઉમીદ હતી ? ’ ”

“ એ તો ખર ” હાતમે હડે કનેજે જવામ આપ્યો ‘ લેકીન
અગર આપણથી કોઈ કઇ માગે, તો તેનો જવાબ ચુ અપાય ’ ”
એ ઉપરથી તમે જોઇ શકો છો કે, હાતમના અભિપ્રાય મુજમ કરી
માગનારના સવાલનો જવાબ આપવાનો માત્ર એકજ રસ્તો હતો
અને તે એ કે તેની માગણીનો ગ્રીકાર કરવામા આવે ! ”

હાતમની આ સખાવતોને લીધે તેની જી બીન્તેઅદગ પોતાના
જાનથી કાયર હતી. અને દરેકની સાથે પોતાના ધણીના આ ઉડાઈ
પણાનુ રોડણ રડ્યા કરતી હતી તેના જીવનને જોઈને માલીક તેની
ઉપર મોહીત હતો એક દીન માલીકે મોહની વ્યવેરી બહેનને, તેના
વરની દરયાદ સાબળવા પક્કી કહ્યુ કે, “ બજા હાતમની સાથે તમે

નીભાવશે કેવી રીતે ? તે કોડી કોડી માટે તમને મોહતાજ કરી સુકશે ”

આ વાત બીન્તેઅકના મગઝમા ફસી ગઈ. અને જો કે, તે એ બધાઓની માતા થઈ બુકી હતી પણ હાતમવી છુટા છેડા દરના માટે તદવાજ થઈ ગઈ

અમના ઝમાનામા ઇસ્લામની અગાઉ આઓને આ વાતની પુગતી છુટ હતી કે તેઓ પણ જ્યારે મગઝમા આવે, ત્યારે પોતાના શવકોથી છુટા છેડા મેળવી શકતી હતી અને તલાક મેળવવાની ઈચ્છા હતી કે તેઓ પોતાના તમુનો દવાજ કરી દેતી હતી એટલે અગર દવાજે પુગવબણી હોય તો તે પચામ બણી ટરી દેતી અને ઉતગમણી હોય તો દલીલ બણી ! એજ મુજબ હાતમની પગેતરે પણ કયું હાતમ જ્યારે તમુબણી આવ્યો અને આ હાલત જોઈ તો, પોતાના બેટા અગને બોલાવીને પુચ્છુ કે ‘ આ તારી માએ તુ મગઝ કર્યો ? ’ ”

‘ એ કયું તે તન પોતેજ જુઓ છે ’ બેટાએ જવાબ આપ્યો આખરે લાચાર થઈ હાતમ પાછો કર્યો અને નઝદીઝની એક ખાણમા તમુ નાખી પડ્યો

માનીક વણેજ દવલતમદ શખ્સ હતો અને તેણે બીન્તેઅકગ સાથે વાયરો કર્યો હતો કે હાતમવી તલાક મેળવો એટલે તુ તમારી માથે લગન ટરી લાદજ હવે બોગતેમે તલાકના દીવસેજ પચામ પરાણા હાતમના તમુ પાગે આવી લાખ્યા અને ગએતા મુજબ તેઓએ ખાણુની માગણી કરી કેમકે તેઓને તલાકની તો ખબર હતીજ નહી બીન્તેઅકગ તેમને જોદને મલગઈ ગઈ, અને શુ કયુ તેની તેને કઈ સમજ પડી નહી દામીને માલીકને ત્યાં મોકલાવીને કહેવાયુ કે ‘ હાતમનુ ઘર સમજી પચાસ પરાણા આવી લાગ્યા છે એ લોકો માટે ખાવાનુ કઈ હોય, તો મોકલી આપો ’ વધુમા તેણીએ દાસીને

કથુ કે, ‘ અગર માલીક ગણબુશીથી કંઈ આપે તો, લઈને ચાલી આવજો અને અગર સહેજ પશુ નાગઝીના ચીનહો તેના ચેહગાપ જણાય તો, તરતજ પાછી ફરજો ’”

દાની જ્યારે માલીકના તખુમા પહોચી તો જોયુ કે, તે દુધની મસ્કપ માયુ મુઝીને ઉઘ કાઢી ગયા છે તેને કિસીને ખીનતઅકનાનો સંજો પહોચાડયા વખુમા ઉમેર્યું કે ‘ આ વખતે આ લોકોને હાતમને ત્યા પહોચાડવાનું કામ સહેલું નથી માટે તેમના ખાવા પીવાનો મદદમન તો હોવાજ જોઈએ ”

આ સાબળનાજ માલીકની યુરી હાલત થઈ ગઈ મોટું પીટવા લાગ્યા, અને પોતાની દારી પીજવા લાગ્યો અને કથુ કે “ એજ ડાગણુમગ તો મે તુને હાતમથી તલાક મેળવવાની મલાહ આપી હતી મારી પામે હાતમના પરોણાઓની પરોણાગત કર્યા માટે કંઈએ નથી ખેયગ આ સાબળીને દાની પાછી ફરી, અને આસીને પોતાના ગેલાબુને સયળી દહીડત દહી સબળારી સાબળતાજ તેણે કથુ કે હવે જા દોસ્તી હાતમની પામે અને જઈને ઢાલે કે, તમાગ પરોણાઓ ને તમાગ તખુનો પનો માનમ નથી તેઓ અમારે યા આવીને ઉતરી પડ્યા છે માટે એક જટ અને દુધ તેઓની મેહમાનદારી રગવામા મોડની આપો દાસી આ સાબળી હાતમને ત્યા દોડી ગઈ, અને ત્યા જઈને સઘળી હકીકત બયાન કરી ‘ સરોચકમથી ’ હાતમે જવાબ આપ્યો અને તેજ વખતે બે ઉટણીઓ લઈને ત્યા પહોચ્યો, અને મેહમાનોની પરોણાગત શરૂ કરી દીધી આ હાલત જોઈ ખીનતે-અકગ પોકારી ઉઠી કે ‘ હાલમ એ કાંઈને લીધે મે તમાગથી તલાક મેળવી છે એજ હાલત છે તો, તમે મારા બચ્ચાઓને ગળાના મુકી જશો ”

“અકનાસ ” હાતમે જવાબ આપ્યો “ તે આ વાતના પછ કદી વીચાગ કંઈ છે કે, જે ખુદાએ આ બચ્ચાઓ અને તમામ દુન્યાને પયદા કર્યા છે તેજ એમની રાજીનો પશુ બદોબસ્ત કરશે ”

હાતમની એડી સફાના મખાવતમા પોતાના પીતાના પગલા પગ ચાલનારી હતી હાતમે એવો નીચમ ગાખ્યો હતો કે દર વગ્ન પોતાના ઉંટોમાંથી એક ભાગ કાઢીને પોતાની આ વહાલી એડીને આ પી દેતો હતો અને સફાના એવી સખી દીવની હતી કે, પોતાનો ભાગ મરીએને અલ્લાહના નામપર આપી દેતી હતી આ હાલત નેદીને હાતમ એક દીવ ગહેવા લાગ્યો કે, બેગી ઘરમા અગર બે ખરચાકે બેગા મગશે તો પતો કરી રીતે લાગશે હવે યાતો તું સલામથી કામ લે, યા નહીં હાય રોકી લઉં ”

‘ પીતાશુ આ નેક ખસલતનો વાગ્મા તમેજ આપ્યા છે ’
એટલુ બોલી તે ચુપ થઈ ગઈ

હાતમના મગવાથી બની‘તય’ના તમામ કર્બીલામા એક કયામત તર્યા થઈ ગઈ હતી એક કોલાહલ મચી ગઈ હતો બચ્યા, જનાન ધરડા સવળા રડી ગઈ હતી હાતમનો નાનો ભાઈ બોલી ઉઠ્યો

“ બેસ બેસ છોકરા ” આ સાબળીને હાતમની મા ને તે વખતે જીવતી હતી પોકારી ઉઠી “ તુ થુ તેને સભાળવાનો હતો તાગમા અને તેમા જમીન આમમાનનો કર્ક છે હાતમની હાલત નો એ હતી કે જ્યારે તે જન્યા હતો તો ખુફાના સમ છે તેણે સાત ત્રીવસ સુધી દુધ પીધું હતું નહીં આદમે દીવમે જ્યારે મે પાડારામ બચ્યાને દુધ આપ્યું તો હાતમે પણ પીધું ત્યાં નારી હાલત એ હતી કે એ એક આચલથી દુધ પીતો હતો અને બીજા પગ પોતાનો હાય ગાખી મુકતો હતો. કે બીજુ પી નહીં જાય ”

એક કવીએ હાતમની જીન્દગાનીમજ્જ તેની સાચી તારીક આ પ્રમાણે કરી હતી કે ‘ જ્યા સુધી હાતમ જીવતો છે ત્યા સુધી મખાવત પણ જીવે છે અને જ્યાં હાતમ મરી જશે તો સખાવત હિપર પણ વીલાપ કરવામા આવશે ”

હાતમના મરણના લાગ્યા વખત પછી જ્યારે અરમત્તાનમા ધરજામનો ડકો વાગ્યા અને અરમે કોટલાક મુમલમાન થવા લાગ્યા

ત્યારે ફેટલાક હજગતના વિરૂધતા કર્યા મારેત ધ્યાન થઇ ગયા દુઃખનોમા હાતમનો છોકરો અદી પીતહાતમ પણ હતો જનામે સગવરે કાયનાત [સ વ. અ.) એ જનામે અમીરે હજગત અલી (૨૬) ની મગ્દાગીમા તયના કબીલા સામે એક નાની ફવજ મોકલી હજગતઅલી (ગદી)ના આવવાની ખમર સાબળના અદી તો પેતાના બાલમચ્યાએને લઈને શામ નેગ્દ નહાની ગયો ત્યારે જનીતયના આત્મીએ જીગ્દલાગ થઈ ગયા આ લોકોની સાથેજ હાતમની મેડી અદીની બહેન સફકાના પણ હતી જયારે આ તમામ કયદીઓ જનામ સગવરે કાયનાત (સ અ વ) ની સામે હારીગ કરવામા આવ્યા તો મકદાના મકિની આગળ વધી, અને ડાઁ સાથે કલ્લુ કે

“માન પીતાછ મગ્લુ પામ્યા મારો હીમાયતી અને મદદગાર ફનીયાથી નહી ગયો અગર આપને મુનામીમ જણાય તો મને આજાદી જખશા અને મારે લીધે તમામ અગળના કબીલાઓના નામપર ડાકનગોડા નહી કેમકે માન પીતાછ કવમના સગદાર હતા તેઓ નીગધાગને ડાપાપાળુ આપતા નતા અને અપગધીને કતલ કરતા હતા પાડારીની ખચગદારી કરતા હતા નાચાગ અને ગરીબની હીમાયત કરતા હતા, મ કટમા સપડાયલાઓને મુમીયતથી છોડાવના હતા બુખ્યાઓને અન્ન આપતા હતા સલામ કરવામા પહેલા કરતા હતા, યતીમેની ખચગ લેતા હતા અને આક્રતના વખતે લોકોના મદદગાર અને સહાયક હતા કેઈ મગ્ગાઉ તેઓની પામ આવીને નીગશ પાછો કર્યો નથી હુ તેજ હાતમની મેડી છુ.” સબળીને આ હજગત (સ અ-વ)એ ફરમાવ્યુ કે “હે મેડી, બુજોતો ઈસ્લમીઓના છે અગર તારા પીતા છવતા હોત તો અમે તેમની સાથે સારીજ વર્તણુક કરને ” એ પછી આ હજગત (સ અ વ સ)એ તેણીને છોડી મુકવાનો હુકમ આપ્યો અને તેને કલ્લુ કે “અગર કોઈ માનવ ત શખસ પડતી હાલતમા આવી જાય, અથવા કોઈ શ્રીમત ગરીબ થઇ જાય અથવા કોઈ વીધવાન અજાનોમા સપડાઇ

ગય, તો તેની ઉપર દયા કરજે” કેટલાક લખનાગએ જણાવે છે કે આ નેડ બાનુની સીદાગથી જનાય પયગઅગ (સ અ વ) એ નમામ તયના ડબીલાવાળાઓને છોડી મુક્યા એ પછી સફદાનાએ આ મહેગ્યાનીનો આભાગ માનવા અને તેના બદલામા દોઆ કરવાની આ હઝગત (ન અ વ) પાસે પરવાનગી માગી, હઝગત (સ અ વ) એ તેમ કરવાની ગળ આપી અને અમહાબને દુકમ આપેા કે તેની દુઆ મામળીને યાદ કરી લે સફદાનાએ આ પ્રમાણે દોઆ કરી ‘ અલ્લાહ તમારી નેદીઓ તે નખસ સુધી પહોચાડે જે તેનો હક-દાર હોય અને તમને દાર્ઠ બદકાર અને કાળા હરદયવાલાનો મોહતાજ કરે નહીં અને અગર કોઇ સખી કે મની કઇ નેમત છીનવી ચેવામા આવે તો તમારી માગજને અલ્લાહ તેને તે અપાવી દે ”

હટાપાત્ર મેગવતાજ સફદાના પોતાના બાર્ઠ પાને શામમા જઠ પહોચી અને ત્યા જ ને ડહુ કે ‘ બાઇ, તમે તે શખન (આ હઝગત સ અ વ)ની પાસે તેની કમનદોમા તમાર ગમ કન, તેની અગાઉજ જઠ પહોચેા મે પોને ત્યા એવી નિદાયત અને સગ્યાહ જોડ છે કે તેઓ નજદીકનાજ ભરીપયમા તમામ મળવાનો પર કતેહ મેગવશે મે ત્યા એવા ગુજો જોયા કે હયગન હુ મે જોયુ કે તેઓ ડહીગેને મીત્ર ગણે છે નાનાઓની ઉપર હેત ગણે છે મોટાઓનુ માન જાળવે છે મે તેમના ડગતા વધારે કાઢને સખી જોયાજ નથી તથા તેમના જેવેા દયા અને મહેગ્યાની કરનાર પણ કોઇ જોયેા નથી માગ ખીયાવથી તો તમે ઝડગ જરૂને ખુદ તેઓની નવામા હાઝીર થજ જઓ અગર તેઓ નખી છે તો જેટલી જલગી તેમની ઉપર હમાન લઇ આવો બહેતગજ છે અને અગર બાફશાહ છે તો અમાર કઇ અપમાન તો થવાનુ નથી ”

આ હઝગત અઠી ખીન હાનમના મુસલમાન થવાની કથા છે. જે દુકમા વગણવામા આવી છે (અનુભવ)

વખત અનુસાર દીનદાર સુસલમાનોએ પટવા લાયક
 સુનાજતે તમજા બ. જનાએ રસુલ (મ અ. વ મ.)

જકાકા ગર્મ હય બાગાં યા રસુલલ્લાહ
 તુલે હે શુભપે કુફરાં યા રસુલલ્લાહ
 હરાં જો ખવાએ પરશાએ કિતનએ મહશાં,
 હુવા હય ચાકકે બેદાર યા રસુલલ્લાહ
 વાંહ લાલાં ગાં જીસે આપને સબયાથા
 હે એક વાદીએ પુરખાં યા રસુલલ્લાહ
 કબી જો કવોમથી ખયરૂલ ઉમમ વોહી કસ્તિન
 હરેક નિગાહમે હય ખવાં યા રસુલલ્લાહ.
 હય અઝમ થેહ કે મિટાદે જહાંમે આપકા નામ
 તુલે હુવે હય મિતમગાં યા રસુલલ્લાહ
 હમારે સે કડો એહ્યાથે જીનકી ગરદન પાં
 વોહી હે ખર નરે પયકાં યા રસુલલ્લાહ
 જહાંમે જીન્કા ફરેરા તમામ ઉડતાથા.
 વોહી અલમ હય નિશુ સાં યા રસુલલ્લાહ
 લોહુસે અપને મહાખાને જીમકો ગીચા થા,
 ઉજડ ચલાહય વોહ જુલાગાં યા રસુલલ્લાહ
 મેહ રનમે આપકી ઉમ્મતકી સિફ લાશે હંય
 લગાહુવા, હય જો અખાર યા રસુલલ્લાહ.
 થેહ બહ રહાહય લોહુ લાખુ બે જુનાહો કા
 જો ગિલ હય કુચઓ બાગાં યા રસુલલ્લાહ.
 હજારે બેકસો બે ગમગુસાં બેવાએ,
 હય નજરે ખજરે ખુખવાં યા રસુલલ્લાહ.

ગલા ને ખુસ્કયા હકલોંસે માંકે કુંધ બજેર,
 ચલી હય ઉરપેલી તલવાર યા રસુલલ્લાહ.
 મુખદરાતકી યે હુરમતીહો મસજીદમે
 અબ અયસી ઝીસ્તસે હય આર યા રસુલલ્લાહ
 સુનાએ કિમકો કહાં બકે દારતા અપની
 હય કેન મુનિસો ગમખવાર યા રસુલલ્લાહ
 કહાસે લાએ ? કિધર ધુંડનેકો બાએ હમ,
 રફીકો ચારો મદદગાર યા રસુલલ્લાહ.
 કહાહય હઅરતે ફાફકસે મુઠખેર આજ,
 કહા હેય હયદરે કરાર ? યા રસુલલ્લાહ.
 કહા હેય હઅરતે સિદ્દીકો હઅરતે ઉરમાં,
 કરે તદારકે કુફકાર યા હસુલલ્લાહ.
 કહાહય હઅરતે ખાલિદ ? કહાહે હઅરતે સા'દ
 કહા હય બા'ફરે તૈયાર યા રસુલલ્લાહ
 કહાહય આહ ? વો જમઘટ મુહાબિરીનકા આજ
 કિધર હય મજમએ અનસાર યા રસુલલ્લાહ
 ઉઠા ને દહર મે બેલીનીચોકા હંગામા,
 જહાસે ઉઠગએ દીદાર યા રસુલલ્લાહ.
 બતાઈએતો સહી કબેતક આપકી ઉમ્મત,
 રહે બલામે ગીરફતાર યા રસુલલ્લાહ
 હિલાઈએ લખે મોજીઝ તુમા ખુશકૈ લીએ,
 હય દીન આપકા બીમાર યા રસુલલ્લાહ
 જહાહો સાથ હઅરો વહાં તમન્ના બી,
 હો એક ગાશીયહ બરહાર યા રસુલલ્લાહ.

દરેક દીનદાર મુસલમાન ભાઈએ જરૂર વાંચવા લાયક પુસ્તકો

ક્રી રૂ. આ. પા.

છુતછાત, પેજ ૫૦ ની અતિ જરૂરી છે.	૦-૪-૦
આર્ય ધર્મનું ખંડન અને ઇસ્લામનું મંડન	૦-૪-૦
આર્ય ધર્મની કમોટી	૦-૨-૦
તેજસ્વી દિલ્લેના પ્રકાશ	૦-૪-૦
કમીટીના મોહાના (નોવેલ છે.)	૦-૪-૦
કવમી લીડરની ઇસ્લામી સેવાઓ	૦-૨-૦
ઇસ્લામ-રીસાલા નં. ૧	૦-૦-૬
ઇસ્લામ રીસાલા નં. ૨	૦-૩-૦
નમાઝકા ફલાસફા	૦-૪-૦

આ સિવાય મુસલમાન ભાઈઓને ઉપયોગી પુસ્તકોનું
કુંક લીસ્ટ ફક્ત એક પોસ્ટ કાર્ડ લખીને મફત મંગાવો.

મળવાનું ઠેકાણું,

માસિક નુરે ઇસ્લામ ઓફીસ

સુધગરાની પોલ

અમદાવાદ.

જાહેર ખબર.

ઈસ્લામની બેહતરી આહનાર, મર્યાદાનો મહદગા ઘણીજ નમ્રતાથી અને ચોખવટથી આર્ય ધર્મનું ખરું કરનાર, મુસલમાન લાઘ્યોને મઝહબી, સંસારિક, દુરિય અબલાકી શિક્ષણ અત્યંત આદી લાપામા આપનાર અતિ દિલપસદ, મોજુલા અને લાપાની બ્રહ્મી ધરાવનાર અશઅ વાયકવર્ગના મનને રજન પમાડવા રણુ કરનાર ગુજરાતી અક્ષરો અને ગુજરાતી લાપામા

નૂરે ઈસ્લામ.

માનિત દરેક ઈસ્લામી મહીનાના પહેલા અડવાડીયાના પ્રંગટ થાય છે. ઈસ્લામની દાઝ હોયે ધરાવનાર દરેક મુસલમાને તરતજ આહકે થઈ ઈસ્લામી માનિકને મફદ આપવા સાથે સવાબે દારેન હાસિલ કરવાજોઈએ

કાગળ છપાઈ અતિ સુખ ટાઈટલ પેજ પણ અતિ મનોહર અને લપકાદાર છે

લવાજમ એક વર્ષ માટે.

હિફમા રૂ. ૦-૮-૦ હિફ ગહાર રૂ. ૮-૦-૦ નમુનો રૂ. ૦-૫-
“ નૂરે ઈસ્લામ ” ઓફીસ, રે. મુઈગગની પોળ-અમદાવાદ

